

Tecrubeya niştecihbûna a Ebdele:

Hêviyên jiyânê li Brîtanyayê

Berî ku Abdullah zanibe ku ew û malbata xwe dê di destpêka sala 2018-an de li Keyaniya Yekbûyî werin bicîh kirin, zanîna wî ya li ser çand û dîroka welat kêm bû. Tiştê ku wî dizanibû ev bû ku Keyaniya Yekbûyî ji neteweyên cihê pêk dihat, ku mirov li wir pir bala xwe didin çayê, devokên cihêreng hebûn, û şahbanûya wan cil û bergên pir rengîn li xwe kiribûn.

Dema ku wî bihîst ku ew, jina wî û pitika wî dê ji nû ve li Oksfordê bi cih bibin, ew dilgeş bû, ne tenê ji ber ku xwişka wî vê dawiyê li wir bi cih bû, lê ji ber ku wî zanîna zanîngeha navdar dizanibû û difikirî ku divê her kes li wir rast û hêsan be. devokan fêhm bikin.

Li benda rêwîtiyê

Weke hemû penaberên ku ji bo bicîbûnê têne hesibandin, Abdullah jî nikarîbû hilbijêre ku ew ê li kîjan welatê were bicihkirin. Li Urdunê, ku malbata wî daxwaza penaberiyê kiribû, ew roj bi roj dijiya û ji aliyê civaka herêmê ve rastî cudakariyan dihat. Wî ji nû ve bicihbûn wekî derfetek dît ku ji bo xwe û malbata xwe dest bi jiyaneke nû bike. Dema ku UNHCR gazî wî kir ku jê re bêje ku ew ê ji bo niştecihbûna Keyaniya Yekbûyî werin hesibandin, ew dilgeş bû.

Di şeş mehan de ji hevpeyivîna wî ya UNHCR heya gihîştina Keyaniya Yekbûyî, Abdullah û jina wî bi IOM re beşdarî dersên hewcedarbûna çandî bûn da ku bêtir fêr bibin ka meriv ji jiyânê li Keyaniya Yekbûyî çî hêvî dike. Ders tenê du rojan dom kirin û tê bîra wî ku jê re gotine ku ew ê bikaribe pênc salan Englishngilîzî bixwîne û dê hukûmet di wê demê de baş lênihêre. Di rastiya de, mamoste şîret li malbatan kir ku zû fêrî Englishngilîzî nebin, wekî din ew ê werin xistin ku bixebitin û berjewendiyên xwe yên hukûmetê winda bikin. Ne hewce ye ku bê gotin, dema ku ew hat, hinekî şok bû ku fêr bibe ku ev ne wusa ye.*

Rojekê, yekî telefonî Abdullah kir û jê re got ku dê malbata wî li cem Koma Sponsorîya Civakê li Oksfordê were bicihkirin. Ji wî re hat gotin ku Kom dê ji bo malbata wî her tiştî bike. Ji ber ku xwişka wî berê li Oksfordê dijiya, endamên Komê bi rêya wê bi Abdullah re têkilî danîbûn.** Mala wî li ser Google Maps nîşanî wî dan û ji wî re behsa piştgiriya ku ew ê jê re bikin. Fêrbûna kê dê li wir li balafirgehê pêşwaziya wî û malbata wî bike, rêwîtiya berbi Keyaniya Yekbûyî li şûna ku meriv dilteng bike heyecan kir.

Jiyan û çand li Brîtanyayê

Ebdullah beriya ku ji Sûriyê bireve li Helebê li zanîngehê dixwend, bi baweriya wî ev yek ji wî re hêsantir bû ku giraniyê bide xwendin û fêrbûna Îngilîzî dema ku ew gihîşt Brîtanyayê. Her çend beriya hatina wî Îngilîziya wî bi “merheba, tu çawa yî” sînorkirî bû jî, wî xwe seband û zû fêr bû. Wî tewra piştî çend mehan li Oksfordê dest bi **dilxwazî li muzexaneyek herêmî kir** ku di sala wî ya yekem de li Keyaniya Yekbûyî bû sedema pozîsyonek mûçe.

Li Oksfordê, civatek mezin a Sûrî û Rojhilata Navîn heye, ji ber vê yekê malbata Abdullah dikare hemî xwarinên xwe yê bijare peyda bike û cejnên girîng bi mirovên ji civata xwe re pîroz bike. Ew kêfxweş e ku ew û malbata xwe dikarin çanda xwe biparêzin dema ku di civata xwe ya herêmî de bêne pejirandin û ew hest dike ku li Keyaniya Yekbûyî, şansê mirovan ji bo serkeftinê ji ya wan li Sûriyê çêtir e. Ew şanaz e ku Sûriyeyî ye û ji dîrok û xwarinên wê hez dike - ew tenê dixwaze ku Brîtanî li şûna ku bala xwe bidin ser rewşa heyî, bêtir li ser çanda zengîn a Sûriyê zanibin.

*(Nîşeya nûvekirinê: dersên arastekirina çandî ya IOM di pêvajoyek vekolînê de derbas bûne û ji destpêka sala 2018-an û vir ve pir pêşve çûne).

** Komên Sponsorîya Civakî kêmkêmkê dikarin bi malbata ku ew piştgirî dikin re berî ku ew bigihîjin Keyaniya Yekbûyî têkiliyê deynin. Di vê rewşê de, hûrguliyên têkiliya xwişka Abdullah li ser **UNHCR RRF**-ya wî hate nivîsandin û Komê karîbû pê re têkiliyê deyne.